

რედაქცია

მოღონის (აბას-აბათის) მედანზე, შორანოვის სახლებში.

ხელის-მოწერა

რედაქციაში და სტ. მელიქიშვილის სტამბაში. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисъ. Въ редакцію газеты „Дროება“.

გაზეთის ფასი

წელიწადში — 8 მან., ნახევარ წელიწადში — 4 მან. და 50 კაპ., თვეში — 1 მან. ცალკე ნომერი — ერთი შაური.

დროება

გამოდის კვირარაობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით

განცხადება

მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს, და ფრანგულს ენებზე.

განცხადების ფასი

დიდი ასოებით, ასოზე — 1 კაპ., ასო-შთავრულით, სტრიქონზე — 8 კაპ., ციცერონით, სტრიქ. — 5 კაპ., პეტიტით — 4 კაპ.

თუ საჭიროება მოითხოვს, შეიძლება გაასწოროს და შეამოკლებს გამოგზავნილ სტატიებსა. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

ნახევარი წლის ხელის-მოწერა

„დროებაზე“

შეიძლება: თვილისში, რედაქციის კანტორაში (ადრესი გაზეთის სათურში ნახეთ) და გარეშე ქალაქებში — „დროების“ აგენტებთან.

ფასი ნახევარი წლის გაზეთისა (ე. ი. 1 ივლისიდან ვიდრე 1876 წლის 1 იანვრამდე) გაგზავნილ და გაუგზავნელად — 4 მან. და 50 კაპ.

რადგან ორშაბათი და სამშაბათი უქმი დღეები იყო, ამის გამო ოთხშაბათის ნომერი არ გამოსულა.

საქართველო

ისეთმა ფურმა დამწიხლოს...

სომხურმა გაზეთმა „მშაკა“ დაბეჭდა ამას წინათ ერთი სტატია, რომელშიაც მოყვანილი იყო ის ჰაზრი, რომ თუმცა ძაგასია მჭიდროდ არის რუსეთთან პოლიტიკურად, ეკონომიურად და ზნეობით დაკავშირებული, მაგრამ რუსეთის ჟურნალისტიკა ჩვენს მხარეს ძალიან ცოტა ყურადღებას აქცევს; არც ადგილობრივი და არც სატახტო გაზეთები თითქმის სრულიად არ ეხებიან ძაგასიას, არ ცდილობენ სომხური და ქართული გაზეთებში მანც გამოკრიბონ საინტერესო ცნობები ჩვენს მხარეზე და ამნაირად გააცნონ ძაგასია რუსეთის ხალხსა.

ამის წინააღმდეგის თქმა არ შეიძლება.

მაგრამ რაც შეეხება ამის ჰანას, ამის მიზეზის განმარტებას, ვერ ვიტყვი, რომ სატახტო გაზეთების მხრით ამ შემთხვევაში მართა დაუდევრობა და უყურადღებობა იყოს მიზეზი.

შეიძლება მოგვწონს ის ახსნა ამ გარემოებისა, რომელიც „თფილისის

მოამბეს“ მოჰყავს. ის ამბობს, რომ პროვინციულურ გაზეთებს ამ ჟამად ძალიან ხშირად არ შეუძლიანთ ადგილობრივი ცხოვრების ისეთს მხარეებს შეეხონ, რომელნიც უფრო საინტერესო არიან, სხვა და სხვა გარემოება ნებას არ აძლევს იმათ, რომ პროვინციის ცხოვრების საჩუკეთ იყვნენ, რომელშიაც ნათლად გამოჩნდებოდა ყოველივე, რაც ყურადღებისა და ხილვის ღირსია.

ჩვენმა ოფიციალურმა გაზეთმა „ძაგასმა“ კი სულ სხვა მხრივ შეხედა ამ საქმეს. იმის აზრით, უმთავრესი მიზეზი იმ გარემოებისა, რომ სატახტო და ადგილობრივი რუსული გაზეთები სომხურ და ქართულ გაზეთებს ყურადღებას არ აქცევენ, არის, რომ იმათში ისეთი რამეები იბეჭდება, რომელსაც კაცი ვერ დაელობა და რომელიც სრულიდით საინტერესო არ არის. „მშაკის“ რედაქტორი გაზეთის დაარსებამდევე ქველზე უფრო მომეტებულს თავის თავზე, თავის „მე“ — ზე სწერს და ააეკლესიო საქმეებისა და შკოლის თაობაზე ეკინწლავება მეორე სომხურ გაზეთს „მელუ აბასტანისა“.

ჩვენი „დროება“ კი, პირველყოფილი „ძაგასის“ აზრით, წმინდ იმერული გაზეთია და ისეთს ამბებს ბეჭდავს, რომლის დაჯერება შეუძლებელია, ქვეყნის ნამდვილ მდგომარეობას ამ გაზეთში ვერ დაინახეთო, სულ მო-

გონილი ამბები სწერიაო, როგორც მაგალითად ამას წინათ მცხეთაში ერთი მღვდლის თავის მოკვლა და ეკლესიის გაქურდვა გეცნობაო და სხვ. და სხვ.

ბოლოს „ძაგასი“ მოგემართავს ჩვენ, ადგილობრივ გაზეთებს, და გვეუბნება: სანამ თქვენი რედაქციებში არ განდევნით ისეთს თანამშრომლებს, რომელნიც ტყუილ ამბებსა და შეუსაბამო სტატიებს იწერებინ, მანამ ნუ მოვლითო, რომ „ძაგასმა“ თქვენს ნაწერებს ყურადღება მიაქციოსო (?).

მოდით და ნუ გაგვიცინებთ ამისთანა სიტყვებზე! ძაცს ვგონებ, მართლა, რომ ჩვენ მუხლ-მოდრეკით ვევედრებით გაზეთს „ძაგასს“, რომელიც თვითონ მხოლოდ თავის ოფიციალური მხრით არის ყურადღების ღირსი, რომ ჩვენ ყურადღება მოგვაქციოს!

ისეთმა ფურმა დამწიხლოს, რომ ჩემზე მეტს იწველიდესო. ისეთმა გაზეთმა მოგვეცეს შენიშვნები და დარიგება, რომელსაც ჩვენზე უკეთ ვსმოდეს და მიჰყავდეს გაზეთისა და საზოგადოთ ჟურნალისტიკის საქმე!

თორემ „ძაგასის“ შენიშვნებს, იმ „ძაგასის“, რომლის ფურცლები უაზრო მოდებ-მიდებთა, ფუტურო სტატიებითა და ფელტონებით არის სავსე, რომელიც წელიწადებს ისე ატარებს, რომ ძაგასიის მხარეზე, აქაური ხალხის მდგომარეობაზე და საჭიროებაზე ორ სიტყვისაც არ ამბობს, რომელიც, როგორც ამას წინათ ვსტყვი, ყველაზე უფრო საშუალებების საქმეებს ეტანება, რომელიც მთელ სტატიებს სხვა გაზეთებშია ბეჭდავს, რომელმანც თვითონ ამას წინათ გამოაცხადა მელავეის ცოლის სიკვდილზე ისეთი ამბავი, რომელიც მხოლოდ რედაქციის ფან-

ტაზის ნაწარმოებია, — ეამბობთ, ამისთანა გაზეთის შენიშვნებსა და დარიგებას რა მნიშვნელობა, რა ძალა უნდა ჰქონდეს?

შეიძლება ესთხოვთ უფ. „ძაგასის“ რედაქტორს გაიხსენოს ის დრო, როდესაც იმას გაზეთის გამოცემა მიანდეს და ორს „დროების“ თანამშრომელს (რომელთაც, თუ საჭიროება მოითხოვს, დაეასახელებთ) სთხოვდა, რომ იმის გაზეთში ეწერა, რისთვისაც წელიწადში ას ორმოცდაათ თუმანს ჰპირდებოდა!

თუ იმისთანები არიან „დროების“ თანამშრომელი, თუ იმათ ერთი სიტყვაც არ დაეჯერებთ, მაშ რად გინდოდათ ისინი თქვენს გაზეთში? რად სთხოვდით თანამშრომლობას? რად სთხოვდით, რომ რაც „დროებაში“ იბეჭდება, ის მაინც ეცნობებინათ თქვენთვის?

მაგრამ მაშინ თქვენ გამოუცდელი იყავით (?), მაშინ არ იცოდით, რომ ხშირად ხსენება თქვენს გაზეთში ადგილობრივი გაზეთების სახელისა შეიძლებოდა თქვენთვის მანცნებელი შექნილიყო, რადგან ოფიციალური მკითხველები ამ გაზეთებს დაიბარებდნენ და თქვენსას კი მიატოვებდნენ.

ახლა კი უფრო გამოცდილი რედაქტორი (?) ბრძანდებით: ახლა კარგათ გესმისთ პრაქტიკული მხარე გაზეთის გამოცემისა, გინდათ, რომ თქვენმა მკითხველებმა სხვა გაზეთების არსებობაც არ იცოდნენ....

შს ვაჭრული ანგარიში გახლავთ ნამდვილი მიზეზი, რომ თქვენ არაფერს არ გარდაჰბეჭდავთ ხოლმე ადგილობრივი ქართული და სომხური გაზეთებში; თუმცა, რასაკვირველია, ამაშიაც როგორც საზოგა-

პურს, — მაგრამ მაინც სულ ღარიბია და მშვიერი.

სხვა და სხვა დროს და სხვა და სხვა ქვეყნებში ხშირად ამოჩენილან ისეთი კაცები, რომელთაც კარგათ გაუგიათ ამ გვარი წყობილობის უსაფუძვლობა, უცდიათ კიდევ იმის საბოლოო მოსაზრა და საუკეთესო წესის დადგენა; უცდიათ ისე გაემართათ მთელი კაცობრიობის ან მხოლოდ თავის საზოგადოების ცხოვრება, რომ ნამდვილ მშრომელს ნამდვილი ჯილდო მისცემოდა თავის შრომისა.

ამ გვარ კაცებში ერთი უპირვე-

ლესთაგანი ალაგი, უბეჭელია, რომბერტ მუენს ეკუთვნის.

მუენი დაიბადა ინგლისის ქალაქს ნჰუტონში, 1771 წელს; ის იყო უბრალო ღარიბი დედ-მამის შვილი, არ შეგვიძლია არ შევნიშნოთ აქ, სხვათა შორის, რომ რაც დედა-მამაზე ოდესმე გამოჩენილი, კაცობრიობის წინ-წამწვევი და ერთი სიტყვით, რაც დიდი კაცი ყოფილა, ყველანი ღარიბი დედ-მამის შვილები, ღარიბი ცხოვრებიდან გამოსულნი ყოფილან. ეს ადვილათაც გასაგებია: მხოლოდ ღარიბები დაეძებნენ და ცდილობენ გაჭირვებიდან და შევიწროებული ცხოვრებიდან გამოსვლას, და როდესაც თავიანთი თავის დახსნაზე ფიქ-

რობენ, უნებურათ იმ დროს იმავე მდგომარეობაში მყოფი თავის მოძმეებიც ახსენდებთ. მდიდრები კი კმაყოფილნი არიან ამა ცხოვრებისა.

რობერტის დედ-მამას, როგორც საზოგადოთ ყოველ ღარიბ ოჯახს, უნდოდა, რომ იმათ შვილს ისეთი ხელობისთვის მოეკიდნა ხელი, რომ საბოლოოთ ლუკმა-პური ჰქონებოდა: ის მიიბარეს ერთს მელუქნეს მაგირდათ.

პატარაობითვე ის გასაოცარი დამკვირვებელი და გამჭიარებ ყმაწვილი იყო და ინგლისისა და შოტლანდიის ქალაქებში სავაჭროთ მოგზაურობამ ბევრი გამოცდილება და ჰკუა შესძინა. მისი წლის კარგა გამოცდილი, წინდახედული და ვაჭრობაში დახელოვებული ახალგაზდა

ფელტონი

დიდი კაცები

რობერტ მუენი

მხლანდელი კაცობრიობა ორ დიდ ბანაკად, ორ ნაწილად არის გადაქცეული.

ერთი ნაწილი ძალიან ცოტას მუშაობს, ცოტას რასმე აკეთებს, მაგრამ მაინც შეძლებული, მდიდარი და კმაყოფილია.

მეორე ნახევარი კაცობრიობისა მოუხსენრად შრომობს, ოფლსა ღერის, დაულაღვად ეძებს ლუკმა-

დოთ ხშირად, შემცდარი ბრძანდებით...

ამას გარდა, თავმოყვარეობა ნებას არ გაძლევთ, იმ გაზეთების მასალეებით ისარგებლოთ, რომელთაც თქვენ ხშირად სამასხაროთ აუგდინხართ, რომელნიც თქვენს რედაქტორობას ლიმილით შესცქერიან და თქვენი მოწინავე სტატიებისა და ბოლდის მსგავსი ფელტონების კითხვის დროს მწუხარებით ჰფიქრობენ იმ მკითხველების მდგომარეობაზე, რომელნიც, იქნება, ამ თქვენს ბოლდვას ძალაუვნებურად ჰკითხულობენ.

ს. მესხი

უამრჩილესად ვსთხოვთ იმ ჩვენს ხალის-მოგვარებას, რომელთაც უარსადავლი ანუ წლებადვლი გაზეთის ფული ჯერ არ შემოუბანიათ, რაც უმიძღვება ვალე უამოიბანონ.

დღიური

□ მამოვიდა შმალღესი განკარგულება, რომლის ძალითაც ჩვენს შალაქში მყოფი სამხედრო პროგნმანაზია გადაიყვანება ქ. შლადიკავაზში და მის ნაცვლად თფილისში არსდება სამხედრო გიმნაზია. წლებადვლი წლიდამ ყმაწვილების გზაენა ძავეკასიის აქეთა და იქითა მხრიდამ რუსეთის სამხედრო გიმნაზიებში მოისპობა. შემდეგ №-ში დავეტკდავთ ამ გიმნაზიის წესდებას.

□ უფ. X-ს. ვეთხოვს შემდეგ გარემოებას მივაქციოთ ყურადღება, რომელსაც განსაკუთრებით იმერეთის გლეხებისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს:

თუმცა სასამართლოებში მოსამსახურე პირებს გზის (პრაგონის) ფული საკმაოდ უძლევიათო, მაგრამ ჩვენში, იმერეთში, ხან-და-ხან ზოგიერთის იმათი სოფელ-სოფელ მო-

გზაურობა ხალხს ძვირად უჯდება. ხშირად მომჩივან—მოპასუხებ ცხენი უნდა მოუყვანოს, სადილათ დაჰპატიჟოს და როგორც რიგია გაუშვასპინძლდესო.

□ ზაზ. „ძავეკაზი“ გეაცნობებს, რომ ამ მოკლე ხანში გამოვიდა შენანიშნაფი თხზულება, რომელსაც ერქმევა სახელად „შამილი“ და რომელიც არის ვილაც უ. ი. ი. რუმიანცევის თხზულება. ამ თხზულებაში სრულებით ახალი შეხედულება არის გაყვანილი შესახებ შამილის მფლობელობაზე დაღესტანში. მნახოთ...

□ წვიმები კიდევ არ გეასვენებს არ დღეს რომ კარგი ამინდაა, იმედით უნდა გქონდესთ, რომ მესამეს უეჭველად წვიმა მოვა. იკითხოს სოფლის გაქორებულმა ხალხმა...

„დროების“ კორექსიონდენცია

ზორი, ივლისის 19-ს

მისაც უნდა ჩვენი ზორის ნახე, აი ეხლა არის მშვენიერი დრო.

რამდენიმე დღის უწყვილობამ და ორი-სამი დღის ქარმა ტალახის ოკეანები სრულებით გააშრეს ქუჩებში, ასე რომ თავისუფლად შეგიძლიანთ როცა გნებავსთ, თუ გინდ წყვილად ღამეში, გაიარ-გამოიაროთ, არ დაგჭირდებათ ტალახის მორიდება.

მაგრამ ეს კიდევ არაფერი. თუ გინდა წინანდლურად იყვეს ტალახი, მაინც სხვა, არა ჩვეულებრივი, ზორია ეხლა ზორი:

არ გეგონოსთ, რომ ქუჩებში ისევ ისეთი საშინელი და გულის მომკვლელი სიჩუმე იყოს, როგორც წინეთ. არა; ეხლა ის სიჩუმე აღარ არის; ნაცვლად მისა ეხლა „დახტიან და ხმაურობენ“ ყოველ გვარი თავის შესაქვევარი და დროების მომკვლელი საშუალებების წყალობით, ეხ-

ლა აქ ყველა ხარობს... აფიცრები ბლომათ, წინანდელზედ ორ წილად მეტი, სალდათებიც აქ შემოკრბენ.

ამის გამო ახლა გინდა ლაგირში გაბრძანდებით, გინდა როტონდის ბაღში და დასტებებით მუზიკის ხმით. აბა როტონდის ბაღს რალა სჯობია ეხლა, როდესაც გააღეს, გააჩაღეს და გაიშართება ტანციობა და სხვა გვარი თამაში.

ტანციობის საღამო კიდევაც იყო, მაგრამ პირველ ღამეს ცოტა არ იყოს ვერ წავიდა საქმე ისე, როგორც უნდოდა, რადგან ამ ღამეს ქალების კავალერები ძრიელ ცოტა აღმოჩნდა და ბარე ორი ნატუა დაძესუა წაბრძანდა კუდ ამოძებული. თუმცა კარგი ცივი ქარი იყო, მაგრამ ამ მანდილოსნებს მაინც თითო კვადრატული საყენის ოდენა მარაობები დაეჭირათ ხელში და ისე შებრძანდნენ ზალაში. (ძლბათ წინათვე უფიქრნიათ, რომ რაც უნდა ციოდეს, მაინც იმდენს იხტუნავენდნენ, რომ საჭირო იქნება გასაგრილებელი იქონიონ.)

ჩვენი როტონდა შესდგება ერთი ზალისაგან და სამი პატარა ოთახებისაგან. ზალა, მორთული სკამებით, დანიშნულია სატანციოთ, ორი-ოთახი—კარტის სათამაშოთ და მეოთხე—ქალების მოსართავად; (ეს ოთახი ერთ ქალს აბარია, რომელსაც მომზადებული აქვს ბოჭკობით პუდრი.)

როტონდასთან მშვენიერი ბაღი, აქა-იქ არხებ გაყვანილი, კარგი ჰაერი და მტკვარი იქვე, რომ ეინიცობა, გული შეულონდეს „დამას“ კავალერს წყალი ახლო ჰქონდეს.

მისაც ბევრი ხტუნაობით ფეხებზედ მაზოლი ასჩენია ან აუჩნდება, ამის ექმიც აქ არის ეხლა!

მსეც ასე. „სკუჩრობაა, სკუჩრობაა!“ ძანდნენ გორელები და ახლა მაინც აღარ იქნება „სკუჩრობა.“

ზემო ნათქვამს დაუმატეთ, რომ რალაც ჰკნიკი და ბალებიო, რომ იტყვიან, აქ ხშირათ არის ხოლმე...

საჯავახელი

ქ შალაქში მიღებული დეპეშა გვატყობინებს, რომ სენატს დაუდგენია განჩინება იმ ცხრა ბრალდებულებზე, რომელთაც ხალხში პროკლამაციებისა და სოციალური ქადაგების გავრცელებას აბრალდებდნენ; ყველანი დამნაშავედ უტყვიანთ და შემდეგი დასჯა გადაუწყვეტიათ: ორი სტუდენტი და ორი მოქალაქე გაუგზავნიანთ კატორგაში 6-დამ 10 წლამდე; სამი სალდათისათვის ოცდაერთი თვით სამხედრო-გასაწრთენელ როტაში გაგზავნა და ორი სტუდენტისთვის—დატუსალება.

ქ ზაზ. „ხმას“ ერთს ნომერში მოყვანილია ანგარიში 1874 წ. ყრუმუნჯების შკოლისა, საიღამაც ვტყობულობთ, რომ შკოლაში 1 იანვრიდამ 1874 წ. იყო 103 მოსწავლე მამრობითი სქესისა და 64 მდედრობითისა; 1874 წლის განმავლობაში გამოსულან შკოლიდამ 26 კაცი, 20 ქალი; შესულან 34 ვაჟი, 21 ქალი, ასე რომ 1 იანვარს 1875 წ. საზოგადო რიცხვი მოსწავლეთა ყოფილა: 111 კაცი, 65 ქალი, სულ 176. 1874 წ. 8 დაუსრულებია სრული კურსი, რომელთაგანაც ოთხს ვაჟს ჩინის მიღების ნება მიუღიათ.

ქ 1 ივნისს შმალღესად დამტკიცებულა წესდება იმ სახლისა, რომელშიაც იცხოვრებენ სულიერი ავთამყოფები, დაფუნდებული მისი იმპერატორების შმალღესობის ხელმწიფის მემკვიდრისა და დიდი ოთავლის პლექსანდრე პლექსანდრეს ძისაგან. სახლს, სადაც ცხოვრებენ სულით ავთამყოფები და რომელიც მისი იმპერატორების შმალღესობის ხელმწიფის მემკვიდრის მფარველო-

შეიქნა. ამ ხანებში ის შეუამხანაგდა ერთ საქსოვ-ფაბრიკის პატრონს, დელს, რომლის ქალიც შეირთო.

აი, ამ დროიდამ იწყება რობერტ ოლენის მოქმედება.

×

ნიუ-ლენერკის ფაბრიკა, რომელშიაც იმას წილი ჰქონდა, ძალიან ცუდს მდგომარეობაში იყო: თითქმის მუდამ დღე ორი ათასი კაცი მუშაობდა ამ ფაბრიკაზე; მაგრამ რადგან პატრონი (დელი) ცუდათ ექცეოდა იმათ და არც ხეირიან ქირას აძლევდა, ამიტომ მუშებიც გულ-აცურებულნი იყვნენ, ძალიან ზარმაცად მუშაობდნენ და უფრო ხშირად ლოთობდნენ. ისინი ხედავდნენ, რომ ბევრს იმუშავენენ თუ ცოტას, კარგათ თუ ცუდათ, სამყოფ ქირას მაინც ვერ აიღებდნენ და ვერ დაიკამყოფილებდნენ ყველა თავის აუცილებელ საჭიროებას; ხედავდნენ, რომ იმათი მუშაობის ნაყოფით უფრო

ფაბრიკის პატრონი სარგებლობდა, ვიდრემ ისინი; რასაკვირველია, რომ ამისთანა მდგომარეობაში იმათ კარგათ და გულ-მოდგინეთ მუშაობის ხალისი არა ჰქონდათ. ამის გამო ფაბრიკის საქმეები თან-და-თან უკან მიდიოდა და პატრონს თან-და-თან აკლდებოდა შემოსავალი. ამ დროს ჩაუყარდა ხელში ოლენს ეს ფაბრიკა.

×

ოცი წლის ენერგიული ყმაწვილი დაფიქრდა ფაბრიკის მდგომარეობაზე და მალე მიხვდა იმის დაცემის მიზეზს. იმან გაიგო, რომ უმთავრესი მიზეზი ფაბრიკის საქმეების ცუდათ მსვლელობისა ის იყო, რომ პატრონსა და მუშებს შუა დანდობა არ იყო, რომ თვითონ მუშები არ ხედავდნენ სარგებლობას ერთგულად მუშაობაში; მაშასადამეო, ფიქრობდა რობერტ ოლენი, საქმე იმნაირად უნდა დავაწყო, რომ კარგათ მუშაობაში თვითონ მუშები ხედავდნენ თავიანთ სა-

კუთარ სარგებლობას, რომ ფაბრიკის სარგებლობა იმავე დროს იმათთვისაც სასარგებლო იყოს; როდესაც საქმე ასე მოთავსდება, როდესაც მუშები დარწმუნდებიან, რომ მე იმათ მუშა-ხარით არ უყურებ და ჩემი ე. ი. ფაბრიკის მოგება იმათი მოგებაც იქნება, მაშინ, უეჭველია, ისინი უფრო ხალიანათ, კეთილ-სინიდი-სიანათ და გულ-მოდგენეთ იმუშავენენო.

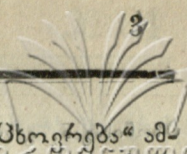
ამ მოსაზრებისა-და-გვართ მოიქცა ოლენი და მალე დარწმუნდა, რომ ის არ მოტყუებულა.

×

პირველად იმა ამოაჩნია რამდენიმე უფრო ჰკვიანი და ერთგული მუშა, აუხსნა იმათ თავის განზრახვა და პლანები და სიხოვა, რომ დახმარებოდნენ ამ პლანების შესრულებაში. შემდეგ მოსპო ყველა ძალდატანებითი საშუალებანი, რომელსაც აღრენდელი ფაბრიკის პატრონი

ხმარობდა: თავის დღეში არაფის არ დასჯიდა და არც ჯარიმას ახდენინებდა სიზარმაცისთვის ან ცუდათ საქმის გაკეთებისთვის. ცოტა ხანს შემდეგ იმან გააშენა მუშებისთვის საზოგადო სახლი, სადაც ძალიან იაფ ფასათ შეეძლო ცოლიან და უცოლო მუშას დაეჭირა სუფთა, ნათელი სადგამი. შემდეგ ამავე სახლში გამართა საზოგადო სადილები, სადაც ყველას შეეძლო მისულიყო და ექამათ. მაგრამ მუშები ხანდისხან მაინც კიდევ ლოთობდნენ სამიკიტნობში; ამის მოსასპობელად იმან ფაბრიკის სამიკიტნო გამართა, სადაც თითქმის ნახევარ ფასად ჰყიდდა სასმელებს.

რასაკვირველია, რომ არც სადგამში, არც სასმელ-საჭმელში, არც სხვა რასმეში, რასაც ფაბრიკა ყიდდა მუშებზე, ოლენი მოგებას არ დაეძებდა; სახლის ქირაში, სასმელ-საჭმელში და სხვა ყველაფერში ის სწორეთ იმდენ ფასს ართმევდა მუ-

ბის ქვეშ იქნება, აქვს მიზნად მო-
უპოვოს საფარველი განსაკუთრებით
მოუზრუნელი სულით ავთამყოფებს.
ამასთანავე აქვს მიზნად მოამზადოს
გამოცდილი თვალ-ყურის მქერელ-
ნი ამგვარს ავთამყოფებზედ.

✠ „მოსკოვის უწყებები“ გვატყ-
ობენ, რომ 1 ივლისს, მკატე-
რინოსლავის გუბერნიის საერო კრე-
ბის განხრის დროს, გუბერნატორმა
სახლავა კრებას მიეჭია ყურადღე-
ბა იმ სამწუხარო ამბებისთვის, მო-
სკოვის შესახებ, რომელიც ყველა
მხრიდან იმის, და ამასთანავე სხო-
ვა მივლათ საშუალება მომავალი
უბედურების შესამსუბუქებლად. თი-
თქმის ყოველი მაზრის წარმომადგე-
ნელებმა გამოაცხადეს, თავის მხრით,
სამწუხარო მდგომარეობა დათესილი
მინდვრებისა და დამტკიცეს, რომ
ბევრს ადგილას სათესლე პურსაც
ვერ მოაგროვებენ; თივა, ზოგიერთა
ადგილების გარდა, თითქმის არსად
არ არის. კრებამ მისცა გუბერნიის
საერო უბრავს 50,000 მან. შემოდ-
გომავლედ სათესლე ხორბლის სასყიდ-
ლათ და დასათესად. ამასთანავე მის-
ცა ნება, თუ დასჭირდეს, სხვა ფუ-
ლიც მოითხოვოს.

✠ „მართებლობის მოამბი“
ვტყობილობთ, რომ, იენისის გან-
მავლობაში 69 გუბერნიაში და მა-
ზრაში 2,255-ჯერ გაჩენილა ცეცხ-
ლი, რომელმაც 11,479,085 მანეთის
ზარალი მისცა გუბერნიებს. ამ ფუ-
ლიდამ ნახევარზე მეტი, 5,822,758
მანეთი, ტამბოვის გუბერნიას ხედე-
ბა წილად.

✠ ხმა დღის, რომ ამ ცოტა ხან-
ში მინისტრების რჩევაში ოფილი-
სილამ ბაქომინ რკინის გზის გაყუ-
ნის თაობაზედ იქნება ლაპარაკი.

✠ რუსული გაზეთი „ახალი დრო-
ება“ გვაცნობებს, რომ დაეარდნილი
ხმა, რომლითაც ეკრძალებოდათ ებ-
რაელებს - ფოტოგრაფებს პეტერ-
ბურღში ცხოვრება, ამ დღეებში

პოლიციის განკარგულებით გამარ-
თლდა.

✠ როგორც რუსეთის გაზეთე-
ბიდან სჩანს ამ უკანასკნელ დროში
ერთობ ძრიელ განშორებულა რუ-
სეთში თავის ხელით თავის მოკვლა
და დახრჩობა.

უცხო ქვეყნები

საზრანბეთი. იმ შეტაკების თა-
ობაზე, რომელიც ამ თვის 15-ს
მომხდარა ნაციონალურ კრებაში
ბონაპარტებსა და რესპუბლიკელებს
შორის, ერთს ფრანკულულ გაზეთში
შემდგეს იწერებინან: რესპუბლიკელები
ამტყუნებდნენ ბონაპარტიელებს
იმაში, რომ ისინი დადიან ხალხში
და ავრცელებენ რესპუბლიკისთვის
მავნებელ და იმპერიისთვის სასარგე-
ბლო წიგნებს. ხალხისთვის დანიშ-
ნულ წიგნებში იყო დაბეჭდილი:
„ბუშარჯოს იმპერატორს! დიკარ-
გენ ღვლდები! დიკარგენ თავა-
დები!“ იმ წიგნებში კი, რომელნიც
ღვლდების ხელში გადადიოდ-გადმო-
დიოდა, იმპერია გამოჰყავდათ სასუ-
ლიერო წოდების მომხრედ. რესპუ-
ბლიკისათვის მავნებელ ჰაზრებს, ასე
გაშინჯეთ, ჯარებშიაც კი ავრცე-
ლებდნენო. ამ საქმეში თვით რუე-
საც მიუღია მონაწილეობა. ამის
შემდეგ პოლიციის პრეფექტს რე-
ნოს დაუწყეს კიცხვა იმაში, რომ
ის მიდგომილებით იქცევა. რენოს
იცვამდნენ ბჰიუჭყე და ღჰიუჭარი,
რომელნიც ამტკიცებდნენ, რომ რე-
ნო ისე იქცევა, როგორც პოლიცი-
ის პრეფექტს შეშვენილა. ბამბეტამ
წარმოსთქვა სიტყვა, რომელშიაც
ამტკიცებდა, რომ ეხლა საფრანგეთ-
ში არის საიდუმლო საზოგადოება,
რომელიც ჩამოგდებული დინასტიის
სასარგებლოდ მოქმედობს; მართებ-
ლობა კი, ნაცვლად იმისა, რომ და-
იცვას რესპუბლიკა, ის უფრო ეწი-
ნალმდებება მასაო; „ამ წამშივე, — გა-
ნაგრძელა ბამბეტამ, — მინისტრმა

ხელ, როდესაც ანგარიშის გასწორე-
ბის დრო მოვიდოდა, ფაბრიკა და-
ნახარჯს გამოუჩინებდა და დანარ-
ჩენს ფულად მისცემდა. მუშები დარ-
წმუნდნენ, რომ ეხლა კვირის შემ-
დგომ სამი მანეთის მიღება ერჩიათ,
ვიდრემ ადრე რეა და ათი მანეთისა
და ყველასი ვალში მიცემა.

✠ ზარმაცობა აღარ არის ნიუ-ლე-
ნერკის ფაბრიკაზე; ლოთობა სრუ-
ლიად მოისპო; თვითონ ამხანაგები
(მუშები) არცხვენენ იმ ორიოდ ზარ-
მაცს და ლოთს, რომელნიც არ გან-
თავისუფლებულიყვნენ ამგვარი სე-
ნისაგან. რობერტ მუენს მუშები
პატრონსავეთ კი არ უყურებენ, ისე
უყურებენ, როგორც თავის საუკეთე-
სო ამხანაგსა და მეგობარს. პირველად
რომ მუენმა ხელში ჩაიგდო ნიუ-
ლენერკის ფაბრიკა, პატრონს მხო-
ლოდ რამდენიმე ათასი მანეთი ჰქონ-
და შემოსავალი და ეხლა ერთ მი-

უნდა გვითხრას, რომ იმის ვალდე-
ბულება მიიღოს საშუალება რამ
ბონაპარტიების წინააღმდეგ, და
თუ ის ამას არ გვეტყვის, მაშინ
ჩვენც აღარ დავერწმუნებით იმასო.

მსპანი. პარიჟიდან იწერებინან,
რომ კარლისტების სარდალი ღორ-
რეგარაი დაუჭრიათ და ამ ჟამად პო-
რტეში (ჩრდილოეთის საფრანგეთში)
იმყოფება მოსარჩენადო. 2,000 კარ-
ლისტებიც საფრანგეთის სამფლობე-
ლოში გადასულან. ხმები ისმის,
რომ თვით ღონ-ტარლოსისთვისაც
უსროლიათ თოფი, მაგრამ ვერ და-
უჭრიათ.

მსმალეთი. ბერკოგოვინში ეხ-
ლა არეულობა არის. მსმალეების
ჯარი ბოსნიის მცხოვრებლებს და-
სცემიან და ზოგიერთა მათგანი და-
უტყვევებიათ. ამასვედ გაბრაზებულან
ბოსნიელები და სუყველანი აჯან-
ყებულან. მსმალოს ჯარი დასცემია
აჯანყებულებს და გვარიანი ომი
გაჩენილა; დიდხნის ომის შემდეგ
ოსმალეები იძლიენენ, რომელთაც
60 კაცი მოუკვდათ, მათ რიცხვში
ათიცრებიც. ამბობენ, რომ დჭრი-
ლებთ შორის სელიმ-ფაშაც არისო.

ქრონიკა

პიზონის ვინაობა და მისი მოქმედება

ზოგიერთი ისტორიკოსები ამბო-
ბენ, რომ ალექსანდრეს თვითონ
არა ჰყვანდა ამოდენა ჯარით და პი-
ზონს — აბა საიდგანდა მისცემდაო.
ამ ჰაზრს სრულიად არაერთარი სა-
ფუძველი არა აქვს. რაღა თქმა უნ-
და, რომ სპარსეთის დაპყრობის შემ-
დეგ სპარსეთის ერთი მილიონი ჯა-
რი იმას დარჩა, და აქედგან ასი ათასი
ჯარის მიცემა ალექსანდრეს არ გა-
უჭირდებოდა.

ასრე, ამ სახით მე ვამტკიცებ, რომ
პიზონს ბერძნულად ერქო პიზონი
ანუ პითონი, ქართულად პიზონი და

ლიონზე მეტია. მუშები კარგათ ცხო-
ვრებენ, არაფერი არ აკლიათ, ერთ-
გულად მუშაობენ, კმაყოფილნი არი-
ან. პატრონები კიდევ უფრო გახა-
რებულნი არიან. რამდენათაც ფა-
ბრიკას შემოსავალი ემატება, იმდე-
ნიც მუშებსაც ქირა ემატებათ, იმდე-
ნათაც ისინი უკეთ ცხოვრებენ და
ღონის-ძიება აქეთ, რომ ყოველი
თავის მოთხოვნილება დაიკმაყოფი-
ლონ; ყველა დარწმუნებულია, რომ
ფაბრიკის შემოსავლის მომატება
თვითონ იმათი შემოსავლის მომა-
ტებაა; ფაბრიკას ისე უყურებენ, რო-
გორც თავის საქმეს.

✠ შაბრიკასთანვე გამართა მუენმა
აგრეთვე შკოლა მუშების შეილე-
ბისათვის. მუენამდი ხუთი-ექვსი
წლის მუშის შეილი დიარებოდა
ნიუ-ლენერკის ფაბრიკაზე და ცოტა
რასმე ეხმარებოდნენ თავიანთ და-
რბ ღვლ-მამას. არც კითხვა-წერა,

როგორც „მართლის ცხოვრება“ ამ-
ბობს, ჰყვანდა ასი ათასი ჯარისკაცი.

მქვი არ არის, რომ „მართლის
ცხოვრება“ ამ პითონ — პიზონის შესა-
ხებ ბევრს ცნობებს გეაძლევეს, მა-
გრამ ამის ცხოვრების ისტორიული
შემთხვევები ისრე არეულ-დარეუ-
ლია, სხვა და სხვა პირების მოქმე-
დების დროებში, რომ დიდი მოსა-
ზრება და კრიტიკული განხილვა უნ-
და, რომ ისტორიული ფაქტები რიგ-
ზე დაეწყოს და გაირკვეს. ამ შემ-
თხვევაში ისტორიკოსის მდგომარეო-
ბა მეტის-მეტად სამწუხაროა და შე-
მაწუხებელი: მეტის-მეტად წუხდება
და უძნელდება გარკვევა, ფაქტის
ფაქტზე მოწყობა და შეთანხმება იმ
ისტორიულ ცნობებთან, რომელნიც
არიან გამოთქმულნი პითონის შე-
სახებ დიოდორი სიკულიელისა, ძვანტ
ტურცისა და სხვებისაგან.

მაგრამ მე მაინც ვეცდები შეე-
თანხმო „მართლის ცხოვრებისაგან“
ნათქვამი პიზონის სიკულილის გარე-
მოებაზე იმ ცნობებთან, რომელნიც
შეცხებიან პითონის სიკულილის გა-
რემოებას და თუ ცოტადღნი შე-
ცდომა მომივა — ესეც იმისათვის, რომ
არა მაქვს ხელში არაერთარი მასალა,
გარდა „მართლის ცხოვრებისა“ და შო-
პენისაგან გამოკრებილი ცნობებისა.

როგორც შოპენისაგან შეკრები-
ლი ცნობები პითონის ცხოვრებისა,
აგრეთვე მართლის ცხოვრების ნათ-
ქვამი პიზონის ცხოვრებაზე ამტკიცე-
ბენ, რომ ის ჯარები, რომელნიც
პითონს-პიზონს ჰყვანდა, ძალიან ემ-
ღუროდნენ და ურჩობას უწევდნენ.
შოპენის სიტყვით ზემოთჩვენ ესთ-
ქვით, რომ როცა ის გამოგზავნა
პერდიკამ საქართველოს ბერძნების
დასამშვიდებლად, იმას აჯანყებულე-
ბისათვის ენება არ უნდოდა, მაგრამ
ჯარმა არ გაუგონა და აჯანყებულე-
ბი ყველანი დახოცა. „მართლის ცხო-
ვრება“ ამბობს: ხოლო პიზონმა მოუ-
წოდა სპათა თვისთა და შემოკრიბნა მაშინ
ათასი რჩეულნი მხედარნი რომთა-მათგანი,
მაგრამ, რომელთა ბოროტი წაჰკიდებოდა

არც არაერთარი სწავლა ყმაწვილე-
ბისთვის. მალა მუენმა გამოაცხადა,
რომ ათი წლის ნაკლებ ყმაწვილს
არ მიიღებს ფაბრიკაზე; ათ წლამდი
იმათ უნდა ევლოთ შკოლაში და
საუკეთესო მეთოდით უნდა ესწავ-
ლოთ წერა-კითხვა, ანგარიში, ცო-
ტადღნი ბუნების მეცნიერება და
სხვა საგნები. არც დასჯა, არც სა-
ჩუქარი არ იყო ამ შკოლაში: ყმა-
წვილს ისე უნდა ასწავლოს მასწავ-
ლებელმარ, რომ სწავლა სასიამოვნოთ
მიაჩნდესო, რომ თვითონ ცოდნის
მიღება მიაჩნდეს იმას ჯილდოთაო;
და თუ ის არ სწავლობს, ეს მასწავ-
ლებელის ბრალია და დარწმუნებუ-
ლი იყავითო, რომ ცემა-ტყევა და სა-
ზოგადოთ დასჯა იმას სრულებით
არაფრად მოცხმარებო, სრულებით
ვერ გაწოთენის და ვერც სწავლა-
ში გამოადგებო.

(დასასრული შემდეგ №-ში)

პრონისაგან, განუგდეს პრონს, და მოვიდეს წინაშე შარნავაზისა.

ამ გვარად ცნობების ერთმანერთან შეფარდებიდან მე გამამყავს, რომ პრონის სიკვდილის შემდეგ იმისი ჯარები, როგორც ამბობს „მართლის სხორება“, შარნავაზს დარჩა; — ის ჯარი, რომელიც პრონმა მიდიისა და საქართველოს სამზღვარზე დააბანაკა და თვითონ ანტიგონთან წავიდა.

ეს რომ ნამდვილია, ამას ამტკიცებს აგრეთვე შარნავაზის სახელიცა. ჯარი, რომელიც შარნავაზს დარჩა პრონისაგან, ბერძნებისა და სხვა ხალხებისაგან იყო შემდგარი. ამ ჯარმა შარნავაზს დაარქო „იპსოტრატი“, როგორც ამბობს შოპენი. იპსოტრატი ნიშნავს ცხენოსანი ჯარის უფროსს. მსივე მნიშვნელობა აქვს აგრეთვე წოდებას „შარნავაზი“. არაბულად ფარ-ცხენია, ავაზ ანუ ავაზი — მაგიერი; ქართულად შარანუ ფარი ნიშნავს მფარველს, ავაზ ანუ ავაზა — ეფეხეს. ამ სახით გამოდის, რომ სახელი „შარნავაზი“ გამოხატავს ამ კაცის თანამდებობას, ესე იგი ცხენოსანი ჯარის წინამძღოლს.

ინგილო ჯანაშვილი

ნარევი

პოლში ერთ კაცს ლეტარგიული ძილით დაუძინია და სხვებს კი ჰგონებოდათ, რომ მოკვდა, რისაგამოც კინაღამ არ დაემარხათ. მოველივე განკარგულბა მოახდინეს დასამარხად. იმას ყველა ესმოდა, რასაც ლაპარაკობდნენ, ასე გაშინჯეთ, ეს საზარელი სიტყვებიც: „ერთი საათის შემდეგ ჩავდეთ კუბოში და ჩაუშვათ საფლავში“. საბედნიეროდ დაძინებულს სიცოცხლის ნიშნები გამოჩნდა; დამარხვა გადადევს, და ის უბედური ამ ნაირ მდგომარეობაში თუქსმეტი საათი კიდევ დარჩა. შემდეგ გამოიღვიძა და უამბო სხვებს, რაც იმის სახლში იმ დღეებში რამ მოხდარიყო.

მ. მლადიმირში ერთი კაცის ცოლს სამი ბავშვი უშობნია მდევრობითის სქესისა; — პირველად ორი, რომელთაც გული გულზედ ჰქონდათ გადაბმული, ორ-ორი ფეხი და ორ-ორი ხელი ცალ-ცალკე ჰქონათ, თვე ერთი, ორი პირი — ორივე გვერდზედ.

ორი თვალი და ერთი ცხვირი; თვალები და ცხვირი თავ-თავის ადგილებზე ჰქონდათ; ბავშვები შემდეგ მონათვლისა დაიხოცნენ.

ამ ხშირმა წვიმებმა ისე ამწვანეს, ასე გაშინჯეთ, ჩვენი ქალაქი, რომ ერთს სისხამ დილას, ნამესტნიკის სახლის დასწვრივ, ბუღერის თავდაღმართზე ერთ გლეხ კაცს გამოეშვა ურემი, და ხარბი ბუღერის ბეგობზედ ამოსულ ბალახსა სძოვდნენ; თვითონ კი მიწოლილიყო და ტკბილად ეძინა.

ზამოხენილმა ინგლისელ მეცნიერმა ღარინმა აღმოაჩინა ამას წინათ ერთი ისეთი მცენარე, რომელიც ხორციით იკვებება. მართმა ამერიკელმა ბუნების გამომცემებელმა ისეთი ხე აღმოაჩინა ახლა ატსტრალიაში, რომელიც კაცებსა სჭამს თურმე! ეს საშინელი დიდი ხეა, რომელსაც ფართო და სქელი ფურცლები აქვს. მიუახლოვდება თუ არა კაცი ხეს, იმწამსვე ფოთლები გარს შემოეკრება და ისე მაგრათ მოკმუშენის სხეულს, რომ სისხლის ძარღვები უსკდება ადამიანს და რამდენიმე მინუტის განმავლობაში კვდება; და იმის ხორცს ხე ითვისებს. ეს მეცნიერი ამბობს, რომ მე თვითონ ვიყავი მოწამეო, რომ ჩემ თვალ წინ ერთი საწყალი დედაკაცი გაუფრთხილობლობით მიუახლოვდა ამ საშინელ ხესო და იმის ფოთლებმა დაიჭირესო. ბევრი ვეცადნეთ გვეშველა რამე, მაგრამ ვერა მოვახერხეთ რაღა; ფოთლები რომ გასჭრეს, ნახესო, რომ ეს დედა-კაცი თითქო ორ მიმე ქვას შუა ყოფილიყო მოტყეული, ისე გატყეული იყოფო. ადგილობრივი ველური მცხოვრებლები, როცა ვისმეს მტერობა აქვთ, ცდილობენო, რომ ამ ხისაკენ მიიტყუონო თავის მტერი და იმის მამაკვდინებელ ფოთლებს მისცენ ხელშიო...

განცხადებანი

მსურს ავიყვანო მოსამზადებლად გიმნაზიის პროგრამის შესაფერ საბუნებრივ და მნიშვნელოვან, ისეთი ყმაწვილები, რომელნიც ან ეკაციების შემდეგ გიმნაზიაში შესვლას აპირებენ, ან გიმნაზიაში იმყოფებიან კიდევ და ან რომელთაც, რომელიმე საგნიდან, მიმავალი ეკაციების (კანკა) შემდეგ, ხელმეორეთ დასაჭერი ეგზამენია აქვთ გარდადებული. — უფრო დაწერილებით პირობებზე მოლაპარაკება პირის-პირ შეიძლება.

აღმსი იკითხეთ: მუთაისს, უფ. ან. ლორთქიფანიძის ბიბლიოთეკაში.

ზარდანქეშან-სიარი.

ისუიღება

პირველი კარი ყარაგანიანისა,

სპარსულიდან ნათარგმნი ქართულს ენაზედ სახლობუცის და სარდლის თამაღი ღვით ორგანიანიანისაგან. სამოთ სასმენელი. ზოგიერთი სურათებით ყარაგანიანისა, ზარდანქეშანისა და სხე.

გამოცემული ღვით ლაზარევისაგან და ნიკოლოზ კოგალაქისაგან.

უასი „პირველი კარისა“ ექვსი შაური (30 კაპ.)

ისუიღება ტფილისს მელიქიშვილის და კომპ. სტამბაში, მწფაჯიანცის წიგნის მღაზიაში და ივანოვის ბიბლიოთეკაში და სხეგან.

იგამცემება და ატვისტოს თვის 1-ს გამოცეა „მეორე კარი ყარაგანიანისა.“

მასწავლებელი, რომელიც რამდენიმე წელიწადი ასწავლის რუსულს ენას, აიყვანს მოსამზადებლად, ძლიერ იაფ ფასათ. გიმნაზიის ოთხ კლასამდე მასწავლებელ რუსულ ენაში და სხვა საბუნებრივად იმ ყმაწვილებს, რომლებიც გიმნაზიაში, ან სხვა სასწავლებლებში არიან და ეკაციების დროს მომზადება ეჭიერებათ, ან ეხლა სურთ მიიღონ სასწავლებელში.

აღმსი იკითხეთ: თფლისში, „დროების“ რედაქციაში, შორდანოვის სახლებში, მოღინის მოედანზე.

ღიბიქდა და ისუიღება თამარ სამართველოს ბატონისშვილი ისტორიული რომანი გ. რჩეულვისა.

თფილისში: მელიქიშვილის და ამხ. სტამბაში და მწფაჯიანცის წიგნის მღაზიაში.

უასი ყველგან ექვსი შაური.

უფ. ივანოვის ბიბლიოთეკაში ისუიღება მეორე გამოცემა ქართულ-ფრანგულ ლექსიკონისა, რომელიც შედგენილია ივ. როტნიანცისაგან. უასი ერთი აბაზი.

„დროების“ ფოტო

შ-ს, მ-ს, ა-ს. აბა, როგორ იქნება, თუ არ მოგვეშვებოთ! მოველთის როცა სამღვდლოებზე რამე დიბეჭდება გზეთში, თქვენ უთუთ კერძოთ თქვენს თავზე იღებთ და სტატის სტატიაზე გზავნით, ვითომ თავის გასამართლებლად! მართხელ და სამუდამოთ გაზოვთ გაიგოთ, რომ თქვენზე კერძოთ გაზეთში არა იბეჭდება, ამასგარდა „დროების“ რედაქციის წინაშე თქვენ სხვა დამსახურებაცა გქვო და ამის გამო გიცხადებთ, რომ ოდესმე უფალმა თქვენი შექპირად გადაქცევა რომ ინებოს, მაშინაც ერთი სტრიქონი არ დაიბეჭდება თქვენი კალმის ნაწარმოების! ცხადია, თუ არაქ...

რკ. გზა.	დილა.	სალამ.	II კ.	III კ.	ცეცხლის გემები	ფოტო	ბირჟა	მან. კაპ.	გაზანდა	მან. კაპ.
თფილისი .	8 18	8 17			ა) შოთიღამ:	ა) თფილისიღამ:	პეტერბურგი, 19 ივლისს.		თფილისი, 23 ივლისს	
მცხეთა . . .	9 18	10 —	68	38	მღესისკენ — ორშაბ. დილისგაათ.	სამზღვარ გარეთ, მუთაისს, რუსეთს	ერთი მანეთი ღირს:		პური შორაგალის ფო.	1 10
ზორი . . .	11 39	1 43	2 40	1 23	სტამბოლს — კვირაობით დილას.	— ყოველ დღე კვირას გარდა. ზუგდ.	ლონდონში 33 1/8 პენსი.	— 84	ჭერი ფუთი . . .	60
სურამი . . .	1 52	4 30	3 92	2 18	ბ) სოხუმიღამ:	ოთხშ., ოსურგეთს — პარასკ და	პარიში 35 1/4 სანტიმი.	— 89	ბამბა მრევენისა, ფუთი .	4 30
ბეჟათუბანი	3 45		4 42	2 46	შოთს — სამშაბათს. ღამით.	ორშაბ. ბაქოს — ორშ. სამშაბ. და	მსკონტი(სარგებლისფასი)	6	— ამერიკისა, ფუთი . .	6 —
ქვირილა . .	6 49		5 81	3 23	მღესს — კვირას, ვაფენებისას.	შაბ. ტახეთს — სამშ. და შაბ.	ბანკის ბილეთი 5%	99 75	ბაჟენტილი ბამბა ფო.	8 —
მუთაისი . . .	7 55		6 75	3 75	შოთიღამ: I II III	ბ) მუთაისიღამ:	მოგებიანი(პირველისესხი)	229 50	მატული თუშური ფო .	7 —
სამტრედია . .	9 2		7 73	4 29	სოხუმიღამი . 4 3 1	თფილისისა და შოთისაკენ — ყო-	მოგებიანი (მეორე სესხი)	229 50	— თარაქამისა ფო . .	3 80
აბ-სენაკი . .	10		8 57	4 76	ჭერჩამდი . 20 50 15 50 5	ველ დღე, კვირას გარდა. ოსურ-	გარაოს ფურცლები:		აბრეშუმი ნუხური გრ.	2 60
შოთი . . .	11		9 75	5 42	ტაგანროგ. 34 27 8 60	გეთს — ორშ. და პარასკ. ზუგდიდს	თფილ. სააზნ. ბანკისა.		ჭონი, ფუთი . . .	4 —
					მღესს. ადი, 33 30 9 60	— ოაზნაბ.	ხერსონის ბანკის (5 1/2)	87 50	ჭონის სათელი ფუთი.	5 60
შოთი . . .	7 38				ტელეგრაფი	გ) გორიღამ.	მოსკოვის (5%). . . .	86 50	სტერინის სათელი, ფ.	10 40
აბ-სენაკი . .	9 11		1 18	66	მცი სიტყვა თფილისიღამ:	შოველგან ყოველ დღე, კვირას			ხორცი ძროხისა, ლიტ.	50
სამტრედია . .	10 12		2 61	14	მუთაისს, შოთს . . .	გარდა.	აქციები:		— ცხვისა, ლიტრა . .	65
მუთაისი . . .	11 17		3 41	69	ზორს, ღუშეთს, სიღნაბს	დ) შოთიღამ:	მღესის სავაჭრო ბანკის.	213 —	სპირტი, ვედლო . . .	7 —
ქვირილა . . .	12 38		3 98	2 21	როსტოვს მღესას მოსკოვს	შოველგან ყოველ დღე, კვი-	შოთი-თფილ რკინ. გზის	133 —	შაქარი, კარგი ფუთი .	8 20
ბეჟათუბანი	3 27	ლაზე	5 33	2 96	პეტერბურგს, პარსიავს . . .	რას გარდა.	შავიზღვის ცეცხ. გემების	560 —	— ფხენილი ფუთი . .	6 80
სურამი . . .	4 57	12 30	5 84	3 24	მსპალითში, შვეიცარიაში	წიგნის გავზუნარუსეთში	აქავაზის და მერკურის .	168 —	შავა გრგვალი ფუთი .	19 —
ზორი . . .	7 23	3 31	7 36	4 9	იტალიაში და საფრანგეთში	და სამზღვარ გარეთ:	პირგ. საზღვევ. საზოგ.	665 —	ზეთი ქუწუჯუთისა ფო.	6 60
მცხეთა . . .	9 52		9 8 5	4 10	იტალიაში და საფრანგეთში	ლია წიგნის	პეტერბ. საზღვევ. საზ.	263 —	მქრო 1/2 იმპერიალი . .	5 91
თფილისი . .	10 49	8 29	7 5 42	3 75	ინგლისში	დაბეჭდილის (სამი მისხალი) .	მოსკოვის საზღვევ. საზ.	257 65		